

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 162/04-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. septembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Vladimíra Siku, T., ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava vo veci vedenej pod sp. zn. 18 C 342/01, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Vladimíra Siku o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. júla 2004 doručená sťažnosť Vladimíra Siku, T. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 342/01.

1. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že: *„poslal na Okresný súd v Trnave návrh žaloby zo dňa 28. 8. 2001 doručený súdu 4. 9. 2001“*, o ktorej okresný súd uznesením z 30. apríla 2002 konanie zastavil. Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) z podnetu sťažovateľovho odvolania (podaného 19. mája 2002) prvostupňové rozhodnutie uznesením z 28. augusta 2003 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Sťažovateľ tvrdil, že *„Aj napriek tomu, že od uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 28. augusta 2003 uplynula takmer ročná doba, súd vo veci znova nekoná. Vo veci sú súdom robené zbytočné súdne prietahy najmä z dôvodu zaujatosti sudkyne JUDr. Z. Z. proti mne vo viacerých súdnych konaniach týkajúcich sa Bytového družstva so sídlom v Trnave, v ktorých nespravodlivo po zbytočných súdnych prietahoch rozhodla“*.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vyslovil nálezom, že okresný súd v predmetnej veci porušil ním označené základné právo, prikázal okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných prietahov a priznal mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 200 000 Sk. Súčasne požiadal o ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom.

2. Ústavný súd listom z 13. augusta 2004 vyzval sťažovateľa, aby k žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu predložil doklady o svojich peňažných príjmoch a o svojich majetkových pomeroch (uvedenú požiadavku sťažovateľ splnil podaním doručeným ústavnému súdu 25. augusta 2004).

3. Ústavný súd 13. augusta 2004 požiadal predsedníčku okresného súdu o zapožičanie súdneho spisu sp. zn. 18 C 342/01 týkajúceho sa predmetnej veci (súdny spis doručený 2. septembra 2004).

4. Nahliadnutím do súdneho spisu sp. zn. 18 C 342/01 zistil ústavný súd nasledovný priebeh predmetného konania:

a) Návrhom podaným okresnému súdu 4. septembra 2001 sa sťažovateľ domáhal *„určenia povinnosti okamžite namontovať funkčné meradlá na dodávky služieb (teplej*

a studenej vody) a dobropísať sťažovateľovi nesprávne vyčíslené poplatky“. Adresátom povinností bol odporca – Bytové družstvo v Trnave.

Dňa 15. októbra 2001 bol sťažovateľ vyzvaný na odstránenie nedostatkov podania.

Sťažovateľ 26. októbra 2001 okresnému súdu oznámil, že nezistil žiadnu nesprávnosť a neúplnosť svojho podania.

Okresný súd uznesením č. k. 18 C 342/02-99 z 30. apríla 2002 konanie zastavil.

b) Sťažovateľ 20. mája 2002 predmetné uznesenie napadol odvolaním a súčasne vzniesol námietku zaujatosti zákonnej sudkyne.

Súdny spis bol 22. júla 2002 doručený krajskému súdu (konanie o odvolaní vedené pod sp. zn. 11 Co 309/02), ktorý ho 5. novembra 2002 vrátil späť okresnému súdu ako predčasne predložený (lebo nebola „*vybavená*“ námietka zaujatosti).

Dňa 12. novembra 2002 bol sťažovateľ vyzvaný, aby konkretizoval dôvody ním vznesenej námietky zaujatosti.

Sťažovateľ 18. októbra 2002 podal sťažnosť na prietahy v konaní vo veciach vedených na okresnom súde pod sp. zn. 22 C 22/94, sp. zn. 18 C 342/01, sp. zn. 18 C 280/00 a sp. zn. 18 C 192/02.

Dňa 4. decembra 2002 sťažovateľ konkretizoval dôvody podanej námietky, ktorými bola jeho nespokojnosť s postupom sudkyne vo veci sp. zn. 22 C 22/94.

Odporca sa vyjadril k žalobe 16. decembra 2002.

Zákonná sudkyňa 28. januára 2003 v rámci vyjadrenia k sťažnosti sťažovateľa (z 18. novembra 2002) na prietahy v konaní odôvodnila svoj postup vo veci sp. zn. 18 C 342/01.

V odpovedi z 3. februára 2003 na sťažnosť podpredsedníčka okresného súdu konštatovala jej nedôvodnosť.

K námietke zaujatosti sa zákonná sudkyňa vyjadrila 4. februára 2003 (necíti sa byť zaujatá).

Na rozhodnutie o námietke zaujatosti bol súdny spis predložený krajskému súdu 11. februára 2003 (konanie o námietke zaujatosti vedené pod sp. zn. 8 NcC 4/03).

Krajský súd uznesením č. k. 8 NcC 4/03-122 z 31. marca 2003 vyslovil, že sudkyňa nie je vylúčená z rozhodovania vo veci sp. zn. 18 C 342/01.

Súdny spis bol vrátený okresnému súdu 25. apríla 2003 a uznesenie krajského súdu doručené účastníkom 21. mája 2003.

c) Na odvolacie konanie bol súdny spis doručený 1. júla 2003.

Krajský súd uznesením č. k. 11 Co 160/03-130 z 28. augusta 2003 zrušil prvostupňové rozhodnutie a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Súdny spis bol vrátený okresnému súdu 4. septembra 2003 a druhostupňové rozhodnutie bolo doručené účastníkom 19. septembra 2003, resp. 20. októbra 2003 (sťažovateľovi).

Sťažovateľ bol 3. decembra 2003 vyzvaný na úhradu súdneho poplatku za návrh.

Dňa 19. decembra 2003 požiadal sťažovateľ o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Sťažovateľ opätovne vzniesol námietku zaujatosti zákonnej sudkyne.

d) Okresný súd 9. februára 2004 vyzval sťažovateľa na konkretizáciu dôvodov podanej námietky zaujatosti.

V odpovedi na výzvu (1. marca 2004) sťažovateľ ako dôvody uviedol nespokojnosť s postupom sudkyne v sporoch sp. zn. 22 C 22/94 a sp. zn. 18 C 280/00.

V rámci zabezpečovania pripojenia súdneho spisu sp. zn. 18 C 280/00 k pojednávanej veci súdna kancelária 20. marca 2004 zistila, že vo veci sp. zn. 18 C 280/00 sa čaká na právoplatnosť rozhodnutia o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov. Dňa 23. marca 2004 súdna kancelária zistila, že 15. marca 2004 bolo podané odvolanie proti rozhodnutiu o nepriznaní oslobodenia od povinnosti platiť súdne poplatky.

Dňa 26. júla 2004 súdna kancelária zistila, že spis sp. zn. 18 C 280/00 sa od 6. júla 2004 nachádza na krajskom súde.

Dňa 18. augusta 2004 súdna kancelária vyznačila vrátenie súdneho spisu z krajského súdu bez rozhodnutia.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z vyššie vykonaného chronologického prehľadu úkonov okresného súdu a účastníkov konania vo veci sp. zn. 18 C 342/01 je zrejmé, že konanie od nápadu veci na okresný súd (4. septembra 2001) dosiaľ trvá bez rozhodnutia vo veci samej už vyše 3 roky.

Z uvedenej doby možno vytknúť okresnému súdu nezaobranie sa predmetom veci v čase od 26. októbra 2001 (odpoveď sťažovateľa na výzvu na doplnenie návrhu) do 30. apríla 2002 (uznesenie o zastavení konania) v trvaní 6 mesiacov.

Od uvedenej doby sa okresný súd zaoberal výlučne vykonávaním procesných úkonov súvisiacich s konaním o odvolaní sťažovateľa a jeho námietkami zaujatosti zákonnej sudkyne (pozri body 4 b) až 4d) I. časti odôvodnenia), pričom ústavný súd konštatuje neúspešnosť jeho prvej námietky zaujatosti z 20. mája 2002, ktorej dôvodom bola nespokojnosť s postupom sudkyne vo veci sp. zn. 22 C 22/94. Tento dôvod opätovne sťažovateľ uvádza (okrem nespokojnosti s postupom sudkyne vo veci sp. zn. 18 C 280/00) aj vo svojej druhej námietke zaujatosti.

Dobu, počas ktorej boli vykonávané úkony súvisiace s vybavovaním prvej námietky zaujatosti (v danom prípade v trvaní 6 mesiacov a 2 týždňov – od 5. novembra 2002 do 21. mája 2003), ako aj dobu zabezpečovania podkladov (konkretizácia dôvodov námietky, zabezpečovanie súvisiaceho súdneho spisu) na predloženie druhej námietky zaujatosti sudkyne (od 9. februára 2004 dosiaľ v trvaní najmenej 7 mesiacov) nadriadenému súdu nemožno pripočítať na vrub okresnému súdu a považovať ju za takú činnosť okresného súdu, ktorej dôsledkom by mali byť zbytočné prietahy v konaní v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

Pri posudzovaní vyššie uvedenej nečinnosti okresného súdu v trvaní 6 mesiacov (od 26. októbra 2001 do 30. apríla 2002) ústavný súd vychádzal zo svojej konštantnej judikatúry (napr. I. ÚS 35/01, II. ÚS 21/02, III. ÚS 102/02), podľa ktorej ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí znamenať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Predmetná doba nečinnosti okresného súdu vzhľadom na celkovú dobu doterajšieho konania (3 roky), ako aj s prihliadnutím na dobu konania o odvolaní sťažovateľa, odstraňovanie nedostatkov námietok zaujatosti a rozhodovanie o týchto námietkach nie je dobou, ktorá by v konečnom dôsledku podstatnou mierou prispela k doterajšej dĺžke konania vo veci.

Ústavný súd zastáva názor, že prípadné prijatie sťažnosti na ďalšie konanie by v konečnom dôsledku nevedlo k zisteniu takých nedostatkov v postupe okresného súdu, ktoré by odôvodňovali vyslovenie porušenia sťažovateľom označených základných práv.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Z dôvodu odmietnutia sťažnosti ústavný súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa požiadavkou sťažovateľa o ustanovenie mu právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. septembra 2004